

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Eiusde[m] Rationis testimonium de extremo Iudicio: ex Athenagora
philosopho Christiano. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Eiusdem Rationis testimonium, de extremo Iudicio: ex Athenagora philosopho Christiano.

EXistimandum Creatorem creatis rebus praeside-
 re: omniumque, qua sunt aut fiunt, observatorem fa-
 ctorum, simul & cogitationum iudicem esse. Si enim nulla
 usquam de hominum facinoribus censura, nihil supra
 bruta possidebunt homines: quinimo iis ipsis infelicius
 agent, qui affectus suos in servitutem redigunt, & piete-
 tem, iustitiam, aliasque virtutes cura habent: pecunia
 contra vitam & feralem optima censenda est: virtus è di-
 versò stolidi res: Iudicij mina ingens ridiculum: volu-
 ptatem colere, summum bonum: commune item placitum
 habendum est omnium & precipua lex, id quod nequam
 & luxuriosis plausibile est: Comedamus et bibamus, cras
 enim morimur. Quòd si est Creatori hominum suarum
 creaturarum cura aliqua, instabit quoque villo in tem-
 pore bonorum & malorum facinorum diiudicatio: siue
 dum in presenti vita vel bene vel male agunt, siue post
 mortem, dum in dissolutione & separatione consistunt.
 Verum neutro pacto inuenias iustum iudicium, seruari
 posse. Non enim boni in presenti premia virtutis refe-
 runt, neque item mali poenas scelerum: ut omitam in-
 terea, quòd incolumi natura in qua nunc sumus, ne pos-
 sit quidem mortalis natura parem sceleribus talione su-
 stinere. Cum enim innumeras hominum cades alias su-
 per alias accumulet vel latro princeps tyrannus aliquis,
 fieri non potest, ut una morte culpas suas expiet: cum
 item qui nihil de Deo veri sensit, & in omni libidine &
 blasphemia vixit, diuina omnia despexit, leges perfre-
 git, nec non & in feminas & pueros stupris lasciuuit, vr-
 bes iniuste excidit, domos una cum suis incolis combus-
 sit, provincias evastavit: quomodo in hoc corruptibili
 corpore

CAPVT

VII.

Orat. de Re-
sur. mortuo-
rum.Esa. 22.
1. Cor. 15.

corpore ad talionis poenam suffecerit, præcurrente morte debitos cruciatus, & ne ad unum quidem scelus lucendum suppeditante mortali hac natura? Non igitur in præfenti vita iudicium pro dignitate et merito cuiusque ostendi potest: neque post mortem, si quidem illa est totius vita in solidum extinctio, perditæ cum corpore anima simulq; pure facta. Extincta enim omnino hominum vita, nullus apparet hominum respectus aut cura: neque ullum de bene aut male factis iudicium destinatum videtur. Quod si corrumpatur corpus, maneat autem per se anima incorrupta, ne ita quidem locus erit iudicandæ animæ, cum non affutura sit iustitia. Nefas autem est suspicari ex Deo, & à Deo, iudicium fieri, cui non adest iustitia: non adest autem iustitia, cum non incolumis manserit aut capax iudicij, qui iusta aut iniusta fecit.

Argumentum futuri Iudicij, adeoque formam eius, hominem in semetipso habere ac sentire.

CAPVT
VIII.

Manifestum est & hoc, nempe futuri argumentum Iudicij, atque adeo formam quandam eius, quemlibet hominem quantumvis deploratum in semetipso habere ac sentire. Nam Conscientiæ tam validum est testimonium, tantaq; vis, ut etiam impiorum pectora fatiget:

Suetonius in
Nerone

sic enim de Nerone scribitur: Neq. tamen sceleris conscientiam unquam postea ferre potuit, sæpe confessus, exagitari se materna specie verberibus furiarum, ac tediis ardentibus. Nulli igitur hominum nouit cedere, & instam fert sententiam aduersus peccatorum cogitationes: adeo ut ipse quoque qui peccatum admisit, seipsum condemner, etiamsi alius nullus accuset. Nec desistit vsque ad extremum halitum nos monere, siue domi, siue in viniis, siue in mensa, siue foro, siue in itinere: frequenter & in somnis peccatorum nobis simulachra representat. Et

Chrys. Cōc.
4. de Diuine
& Lazaro.

forma